

ТЕБЕ ВЖЕ НЕ ЧЕКАЮ

Тебе вже не чекаю я. Весна моя минула,
У вирій відлетіли щасливі ночі й дні,
Я всі твої образи пробачила, забула,
Змирилася, що ти уже належиш не мені.
Життя іде буденне. Пливу за течією,
Гублюся в круговерті, в щоденній суєті,
І може хтось далекий ще зве мене своєю,
А я ж сама з собою крокую по житті.
А час летить, як віхола. Минають дні за днями,
І ти все більше й більше стаєш мені чужим.
Отож скажу відверто: «А я хворіла вами...».
Та все те вже розвіялось, немов на вітрі дим.

Алла ЗАХАРЕЦЬ.
с.м. Гоща.